w miejscu pracy (Dz.U. L 183, str. 1) — Definicje zasobu wiedzy i umiejętności pracowników wyznaczonych przez pracodawcę celem zapewnienia odpowiedniego stopnia ochrony i zapobiegania zagrożeniom podczas pracy w ramach przedsiębiorstwa

**Sentencja**

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Komisja Wspólnot Europejskich i Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty.

## Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 czerwca 2006 r. — Komisja przeciwko Finlandii

**(Sprawa C-249/05)**

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 28 WE i 49 WE — Szósta dyrektywa VAT — Artykuły 21 i 22 — Obowiązek ustanowienia przez podatnika mającego stałe miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim innym niż to, w którym dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu, przedstawiciela podatkowego, który nie jest bezpośrednio zobowiązany do zapłaty podatku VAT

*Postanowienia podatkowe — Harmonizacja ustawodawstw — Podatki obrotowe — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Osoby odpowiedzialne za zapłatę podatku (dyrektywa Rady 77/388, art. 21 i 22) (por. pkt 56 i sentencja)*

**Przedmiot**

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 28 WE i 49 WE oraz art. 21 i 22 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r.

w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Ustawodawstwo krajowe zobowiązujące podatnika niemającego stałego miejsca zamieszkania lub siedziby w kraju, który jednak dokonuje tam czynności podlegających opodatkowaniu, do ustanowienia przedstawiciela podatkowego, który nie jest bezpośrednio zobowiązany do zapłaty podatku

**Sentencja**

1) Wprowadzając obowiązek ustanowienia przedstawiciela podatkowego przez podatnika niemającego stałego miejsca zamieszkania lub siedziby w Finlandii, który jednak dokonuje tam czynności podlegających opodatkowaniu i który ma stałe miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim, z którym Republika Finlandii zawarła porozumienie o wzajemnej pomocy właściwych władz w odniesieniu do podatków pośrednich, którego zakres zastosowania odpowiada zakresowi zastosowania dyrektywy Rady 76/308/EWG w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu roszczeń wynikających z operacji będących częścią systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz rolniczych opłat wyrównawczych i opłat celnych, zmienionej dyrektywą Rady 2001/44/WE z dnia 15 czerwca 2001 r. i rozporządzeniem Rady (WE) nr 1798/2003 z dnia 7 października 2003 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 218/92, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy art. 21 i 22 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej przez dyrektywę Rady 2001/115/WE z dnia 20 grudnia 2001 r.

2) Republika Finlandii zostaje obciążona kosztami postępowania.